

Θέλω σήμερα νά φέρω τῆς Ἑλλάδος τοὺς ναυμάχους
 μὲς 'στὸ κράτος, ἵπου τῶνε σάν ἀνάκτικα τοὺς βατράχους,
 κί' εἶναι πρῶτα μεζελίγια
 τὰ γατιά καὶ τὰ ποτιτζια.

'Επεθύμησ' ἄλλους τόπους
 κί' ἄλλης φύσεως ἀνθρώπους,
 ποὺ φουσκάνουν ἀπὸ ρύζι,
 καὶ Ρωμηὸς δὲν τοὺς γνωρίζει.

Τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς παραξέρω,
 κάθε τόσο πατατράκα
 μὲ τὸν Θόδωρο τὸν γέρο,
 τὸν Ντελῆ τὸν Σακαράκα,
 καὶ κτυποῦν ἀπὸ τὸν δρόμο
 ἢ πατοῦσαις τῶν 'στὸν ὦμο.

Θέλω πέραν νά περάσω, θέλω λίγο νά βραχῶ
 μὲς 'στὴν λιμνη τῆς Σελίγιας, 'στὸν Ταγκιάγκ, 'στὸν Οὐ-
 νά μ' εὐφραίνει ξένον κλίμα, (ἀγγ-Χδ,
 καὶ μὲ ξαφρισμα πολὺ
 νά μὲ πιτσιλιξ τὸ κύμα
 μὲς 'στὸν κόλπον Πιτσιλι.

Θέλω σούπα καμωμένη μὲ χελιδονῶν φωλαγιάς,
 ἴλω καὶ πτηνῶν ἀγνώστων νά γνωρίσω κουτσουλιαίς,

τοὺς κυρίους τῆς Καντῶνος, τοῦ Πεκίνου τὰς ὠραίας,
 καὶ νά 'δῶ κί' ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς κορίους τῆς Κορίας
 κατὰ πόσον ἠμοιάζουν μ' ὅσους καθὲς καλοκαίρι
 βγαίνουν 'στὰ 'δικά μας μέρη.

Πᾶω 'στὴν Κίνα Μέραρχος καθ' ὑψηλὸν καθήκον
 ἡμέραν νύκτα νά κυτῶ τὸν Πρῶσον τὸν Ἐρρίκον
 πῶς ἠμιλεῖ, πῶς φέρεται, τί κάνει, τί δὲν κάνει,
 κί' ἂν διαρκῶς 'στοῦ Κιζού-Τσοῦ θά μείνη τὸ λιμάνι,
 βῆμα πρὸς βῆμα πάντοτε θὰ τὸν ἀκολουθῶ
 κί' ἐκεῖ διὰ τὸν ἐλεγγον θὰ τὸν ἐκδικηθῶ.

'Απέρχομαι 'στὴν Σινικήν
 μὲ σοβαρὰν πολιτικὴν,
 κί' ὑψώνων νέα λαβαρα μπουρλότα θ' ἀμολάρω
 κί' ἐνώπιον τοῦ Αἰ-Κού-Τσαγκ, Κινέζου θαυμασίου,
 κί' ὅπως ἀπειτάξατε μαζί μου θὰ τοὺς πάρω,
 μαζί καὶ τὸν Ραυτόπουλο καὶ τὸν Ἀναστασίου.
 Βάλετ' 'στὸ κεφάλι μου τὸ ναυτικὸ κασκίτο
 κί' ὄρεσάρ 'στὸ Κιζού-Τσοῦ κί' ἀντίο, Περικλιέτο.

Πρῶξις δευτέρα τρομερωτέρα.

'Ο Φασουλῆς ἐκ Σινικῆς. Μηνύματα μεγάλα,
 ὃ Γερμανὸς μ' ἔτρομαξε καὶ μοδκανε σινιάλα....

κατάλαβα τὸ Χι-έ-χι, κι' ἂν μὲ φωναξοῦν πίσω
προμελετῶ τὸ Χι-έ-Χι τὰ κάστρα νὰ κτυπήσω.

Σὺν ἔβρασα ἰστὸ Φου-Τσου Φου παρ' ὕλων προσεκλήθην,
κι' εἶναι καφρὸς διὰ παντός νὰ ριψωκεν εἰς λήθην
τὴν Πόλι, τὴν Ἁγιά Σοφία, καὶ ἄλλα τὰ γυδαία
τῶν ἀμαθῶν προέμων,
καὶ τὴρα πλείον νὰ στραφῇ καθὶ Μεγάλ' Ἰόδα
πρὸς τοὺς Κινέζους μόνον.

Ἔκαμα καὶ πειράματα παντοῖα τορπιλῶν
ἐνώπιον πολλῶν.

Ρίχνω τὴν πρώτην... χάνεται μὲς ἰστὺς βοθῶς ἡ μαύρη...
ρίχνω δευτέρα... τίποτα, τρίζει τὴν πρώτην νάβρη...
ρίχνω τὴν τρίτην... τίποτα... βρίσκει τῆς ἑοῦ ἴστων πάτο...
ρίχνω τετάρτην... μὲ τῆς τρεῖς κἀνει παρὶα κάτω.

Τὰ πρόσωπά μου κόκκινα γέννηκα σὺν κρεμίζι,
ὁ Γερμανὸς θαυμάζει,
καὶ γύρω μας μαζεύθηκαν Κινέζικαι καὶ Κινέζοι
κι' ἴκαναν τόσο χαλεῖ,
καὶ μεύλεχν τζῖν τζῖν τζῖν τζῖν,
μπλοῦμ θαλασσίν τορπιλιτζῶν.

Πρὸς Φασουλὴν ἐξ Ἀθηνῶν. — Τὸ Χι-ι-Χι παραιτῶ
καὶ τράβηξε πρὸς τὸ Χι-Φάμ, καὶ ρίξε μὲ ρουκίτα.

Πρὸς Φασουλὴν ἐξ Ἀθηνῶν. — Ἐστὸ Χι-ι-Χι νὰ μὲ ν
χωρὶς γιὰ τοῦτο κανενὸς λογαριασμοῦ νὰ δινηρ.

Φασουλὴς πρὸς τὰς Ἀθήνας. — Μιὰ σασιζῶ, μὲ τὰ χάνω,
καὶ δὲν ξέρω τί νὰ κάνω,
μία φεύγα, μία μαινε,
Κυβερνήτης ποῖος εἶναι;

Πλὴν ἐν τούτοις στείλατέ μου βοθητῆρας κι' ἄλλους πόρους
κι' ὄλα ἄγρηγορα καὶ σβίτα,
περιμένω δίχως ἄλλο καὶ τὰς Κανονισφόρους
Ἄλφα, Βῆτα, Γάμα, Δέλτα.

Πρὸς Φασουλὴν ἐξ Ἀθηνῶν. — Μιγάλο ἔαφρικό
καὶ μὴ ζητῆς βοθητῆρας τὰς Κανονισφόρους,
γιατὶ μὰς τῆς ἔανάκλεισαν μὲς ἴστων Ἀμβρακικό
συμφώνιος μὲ τοὺς κατ' αὐτὰς ὑπογραφέντας ὄρους.
Προτὸ τοῦ κόλπου τὸ στενὸν νὰ διακλείσουσιν στέμιον
συνθετὴ καὶ ὄνατό, ποῦ δὲν ἔβ' ἄρρη παρόμοιοι,
ἦγον τὰς ἰσοβαρῆσαν διὰ πυρᾶν ἐναρτήρων,
ἐν τούτοις ὅμως απαιτῶ τοῦ ὄπου τὸ συμφέρον
νὰ λέγωμεν παντοῦ:

«κι' αὐτὸ γιαιγὶς ὄντου.»

Μὴ μὲ σὲ μίλη, Μίραρχη, καὶ τσαμπουζῶν θούρια
νὰ βομβαρδίσῃς αὐθαρετοῦ Χι-ι-Χι τὰ φροῦρια.

Φασουλὴς πρὸς τὰς Ἀθήνας. — Στείλατε τὴν Ἀμβρακίαν
μήπως καταλάβω κι' ἄλλην ἀπωτέτην ἀπουκίαν.

Βλίπω πάντοτε τὸν Πρώσο,
ποῦ μὲ βλίπει σὺν τὸν λύκο,
καὶ τοῦ λύου καθὲ τόσο:
«τί μου κάνεις, κύρ Ἐρρίκο;»

Πρὸς τὸν Μίραρχον τῆς Κίνας. — Ὁξ σοῦ στείλωμεν τὴν
καὶ βομβαρδίσῃς μὲ λύσαν (Κίσαν
Φασουλὴς πρὸς τὰς Ἀθήνας. — Βομβαρδίσω τὴν Σιλιγα
κι' ἐκ τῶν Κανονισφόρων στείλατέ μου τὴν Ὀμέγα.

Πρὸς τὸν Μίραρχον τῆς Κίνας. — Ἐρχεται κι' ἡ Κίχλα τὴρα
ποῦναι γιὰ τοὺς λαθρμπόρους πρώτη Κανονισφόρα.
Φασουλὴς πρὸς τὰς Ἀθήνας. — Τὶ ὄστυχημα τοῦ Στόλου,
κι' ἰδῶ τήρα μὰς εὐρήκαν σοροκάκι τοῦ οὐκθύλου.

Μολὶς πῆσαν ὄδο πυρᾶ
τί μεγάλη συμφορὰ!...
πᾶναι ὄνατος σορόκος,
καὶ μὰς ἔρχεται ἴστων τοῦ
τὸ παλῆρ-Καρραμπουνοῦ
καὶ τῆς Πριβίτζας ὁ μπλόκος.

Πρὸς τὸν Μίραρχον τῆς Κίνας. — Μὴν τρομάζεις τὸν σορόκο
κι' ὄλονα πέρνω φλό.

Μίραρχος πρὸς τὰς Ἀθήνας. — Ἐβομβαρδίσα ξανά
κι' ἰθὺλώσαν τὰ βουά.

Κατεσίγησαν ὡς τὴρα ὀκαλεῖ πυροβολεῖα
κι' ἀπεδίεχθησαν γελοία,
μὲ τοῦ Χι-ι-Χι τὰ κάστρα μὰς ἀνάστων τὰ καντύλια,
βομβαρδίσωμεν ραγδαίως ἄσ' ὄκτω χιλιάδας μίλια,
πλὴν ἐφύσηξε καὶ πάλιν ὁ σορόκος ποῦ δὲν παίζει
κι' ἔπαψε τὸ κανονίδι,
σοροκτῶν Φασουλὴ φωνάζουν ἡ Κινέζικαι κι' οἱ Κινέζοι
καὶ τοὺς πᾶει ριπιτιδι.

Πρὸς τὸν Μίραρχον τῆς Κίνας. — Βάστα καὶ μὴν ἀπο
γεγονὸς τετελεισμένον ν' ἀποδείξῃς ὅτὰς Δυνάμεις. [κᾶμ]

Μίραρχος πρὸς τὰς Ἀθήνας. — Μις ἴστων κάμαρά μου μῆτι
κάποιος καλεστούς μὲ φούρις,
καὶ τζῖν τζῖν κρυφὰ μού λειπὶ πῶς τορπιλαὶ ἄδειμαὶ ἔρην
καὶ θὰ γίνουιν νταβατουριζ.
Μὰ καθὼς τὸν Ναυπηγὸ
ἔτσι μίλησα κι' ἰγὼ:
«Σὺ δὲν ξέρεις ἀπὸ τίποτα, μόνον τὴ δουλειὰ σου κόττα,
κι' ὄλα πᾶν ὡς τὴρα ντρίτα.»

Πρὸς τὸν Μίραρχον τῆς Κίνας. — Νὰ μὴ εἶσαι κουνενί,
ποῦ τὸ ξέρουν οἱ Κινέζοι πῶς τῆς ἔχεις ἀδειμαίνας;

Μίραρχος πρὸς τὰς Ἀθήνας. — Τοὺς περιφρονῶ μὲ πῶς,
τζᾶν τζῖν τζῖν κι' ἰγὼ φωναξὼ καὶ κορυπῶνα γαβαθᾶλα.

Πρὸς τὸν Μίραρχον τῆς Κίνας. — Σὺν γυρῖσουν τὰ καράβια
νὰ μὰς φέρουν ἴλιγο ρύζι καὶ ραβέντινα καὶ κανάβια.

Πρὸς τὰς Ἀθήνας Φασουλὴς. — Σορόκος, χουζουρούμα,
καὶ κροκοδείλιος κάππος καὶ φάλαγγας φάρμακος.
Μὰ τί κακὸ τὸ πάθαμε!... ὄδο φάλαγγας ἡ σκυλαὶ
μὲ φουστῆρας φοβερούς ἐπύρασαν σιμὰ μὰς,
κι' ἡμεῖς τῆς ἐνομισίμας Κινέζικαις τορπιλαὶ
κι' ὄλοταχῶς ἐπύραμα γι' ἄλλου τὸ φουστῆμα μὰς.

Τὶ νὰ σοῦ πῶ, βρὲ Περικλῆ... ὄδο πολλὰς αἰτίας
ἀπέτυχε τὸ σχέδιον κι' αὐτῆς τῆς ἑστρατιᾶς.
Γιὰ τὸ ψωρο-Ρωμᾶϊκό δὲν ξέρω τί νὰ κάνω,
περὲς τὰς ἄλλας συμφορὰς ἡ νία συμφορὰ τοῦ,
κι' ὄλοταχῶς ἴστων Ναυσταθμο καὶ ἴστων Παρὰία φθάνω
κι' ὄρεβουαρ, βρὲ Περικλῆ, κατὰ τοῦ Ζαχαράτου,
ὄπου θε συζήτησωμεν πολλὰ περὶ τῆς Κίνας
μαζὶ μὲ ἔκείνον τὸν Τζῖν Τζῖν, Κινέζον τῆς Ἀθήνας.

Γεώργιος ὁ Κράκωρ, κατὰ γαρνημά,
ἐνθὸ μὲ καταρῶ μαλλίω, καὶ ὄδο προκομμένο
χέρην μελίνας καὶ σποδὸς ἐπιγῆς ὄδο Παρῖοι
κι' εὐχόμεθα μὲ τὸ καλὸ νὰ μὰς ἐναγυρισηρ.